

ДІЛО

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Питане резерв.

Чи мають Росіяни в сій хвили до розпорядності велики резерви? — питает ся восьмий співробітник провідної військової часописи австрійської, і відповідає на се преважне питане міркованнями, які заслугують на ширшу увагу.

За вихідну точку мірковань своїх бере автор цілковито очищено Добруджі, заняті Браном, нездада протиступів Росіан над Серетом, а вікінги виборово Фокшан.

Вислідом сих подій є для Росіян втрата лінії Серету. Правда, якийсь час, коли ще держаться Галац, вони можуть ставити опір на півночі від сій ріки; однак і сей опір обмежений, бо через упадок Фокшан грозить західному російському крилу, що може бути звинувачено. Однака Росіяни не можуть вже користати з лінії Серету для своєчасного зачаття наступу.

Та сила російського веденя війни лежить від давна в майже безграниці просторі і людях, що стоять до розпорядності. Тому в бою з сею державою треба ставити виборені успіхи в рахунок тільки з певним обмеженем.

Найближчі питання були-б: Чи мають Росіяни такі великі резерви, бо тільки о такі сили може ходити тут, котрі були в силі виконати могутчий одностайній удар, чи є ті самі на місці? Коли приєм мають, тогові сі сили, то могли б ставити все ще опір над долинами Серетом, скажімо на лінії Текучу-Галац, а коли не розпоряджаються такими силами, то мусить рішити ся до дальнього відвороту.

Розуміється ся само собою, що необхідно згадати цілком неможливо робити навіть згоди про силу російських армій, які можуть стояти до розпорядності, щоб поставити їх в найближчі часи в Молдові. До думання дас обставина, що в послідніх дінях зникла з фронту майже цілком румунська армія, яку відтягнуло дальше на північ або схід, щоб там упорядкувалася. Ся армія числила певне ще яких 200,000 до 300,000 мужа, отже представляє все таки важливий чинник; вона може з'явити ся знова після хвилі на фронті, бо цілком незадовільно, що час потрібно її до упорядковання. Серед

певних обставин противник може з такою силою зачати знова наступ.

Тому можливо, що Росіяни, опираючись на Галац, будуть ставити на півночі від Серету так довго опір, аж румунські сили осiąгнуть назад свою готовість до бою. Як довго Росіяни держать Галац і Рені і поїдають ще змогу до наступу на Добруджу, вони можуть переложити до того часу свій фронт оборони аж по Прут. Аж коли відбереться ім сі обі точки операції, тоді їх дальші змагання наступу не мають виглядів. Тому мусимо заждати на повний успіх над Серетом, заки зможемо говорити про цілковиту нездачу Росіян і Румунії.

Як могли біти піти дальнє операції? Російсько-румунський фронт міг би остати в алучі з фронтом в лісистих Карпатах і тягнутись в продовженні на схід, через Прут аж в Бесарабію. Сей фронт міг би зазнати також зміни в тім смислі, що Росіяни могли би осісти ся на лівій березі Прута, звідки загрожували би дальший наступ противника в Молдову, а рівночасно хорошили би Бесарабію і Одесу.

Се дуже цікаві проблеми веденя війни, про які згадуємо тут з тієї причини, що служили в будущності для зрозуміння військових подій на сім боєвісі, коли би наступила одна або друга можливість. Ми не розпоряджаемо багатоюма певними даними, щоби твердити рішучо, що події відображають ся дійсно так, як тут подано. В війні не є нічо певне, все зідограється, навіть для провідних місць, а між іспевністю — а тим більше для глядача з далекої віддалі!

Богато познання промовляє за тим, що серед держав порозуміння не панує вже повна згода, чи конче потрібно і чи добре лишити далі армію Саррая в Македонії. Та з різних причин вони ледви чи зрешту ся Солуня.

Як би прийшло до зменшення військантанту в Македонії, тоді з того вийшли би цікаві розважування що до можливих задач се зменшено гармії в Македонії і що до тих досить значних сил, як стали би вільні для іншого ужити. Се було би все таки яких 200,000 мужа, котрі могли би встановити ворога на іншій частині їх одностайногого фронту. На щастя стали би через се вільні і сили осереднього союза, які також можна ужити десь інде.

Може бути, що сі чутки містять вже на-

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18, II. пов.

Кonto почт. № 26.726

Адреса тел. "Діло—Львів".

Число телефону 261.

Рукописів
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	270 К.
четвертично	8— .
піврічно	16— .
пілорічно	32— .

у Львові (без доставки):

місячно	240 К.
четвертично	7— .
піврічно	14— .
пілорічно	28— .

За зміну адреси

платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка пустівова, двошпильна 40, в надписані 50, в оповідності 80 с., в редакційній частині 1 К. Повідомлення про вибухи і заручини 150. Некроологія стрічка 1 К. Сталігоховання за окремою умовою. Один примірник коштує у Львові 10 с. на провінції 12 с.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

тики на одні з них приготовлених заряджень до великого наступу, котрій заповідають в такому великому шумом вже від дівочого часу. Хоч сим заповідженням не повинно ся приписувати великої ваги, то знова досвіді попереднього року вчать нас бути осторожними. Голоси преси з ворожого табору подають навіть від якогось сторони, звідки підіміть ся одностайна офензива ворога. Західний і східний фронт видається ім за сильним, щоби там вибороти успіхи, і вказують досить отверто на австро-угорський фронт проти Італії, який при англійській, російській і французькій помочі можна би позаважити.

Чи римський з'їзд політиків і військових стойть в якій звязані з тим?

—нич.

По тім боці боєвої лінії.

Відень, 10. січня 1917.

Галицькі "рускі" разом зі своїми патронах не голіруч тікали в Ростію. Ось "Нов. Время" (в. 146-18) пише, що при евакуовані Львова "евакуовано" себто загарбано й вивезено до Ростова над Доном цілий старинний музей ставропігійського братства за виміром образів більших розмірів та частин письма ставропігійської друкарні. В Ростові річи та ріжні музеїні предмети, позапаковані у велики скрині, покладано по різних пивницях, де вони спочивали і до сього часу. Перед Різдвом порозумілися ся останці в Ростові члени Ставропігійського братства з товариством народного університету, щоб на Різдво уладити виставу музею. Задля цього зорганізовано окремий комітет, до котрого запрошено представників професури (мабуть варшавського унів., евакуованого до Ростова н. Д.) та особи спочуваючі ідеї засновання музея.

Коли сі пляни перейшли в діло, то саме на Різдво мали Ростовани нагоду оглянути цілком оригінальну виставу — крадені експонати. Із звістки "Нов. Времені" виходить дальше, що освободителі, освободивши Львів з ставропігійського музею, думають на вік віки присвоїти собі Його, щоб таким робом укріплювати культуру Галичини...

Марсилеза.

Вирков із паризьких сломників.

Ми сиділи по вечорі в стололії маленько-го паризького пансіону. Був між нами один Грек, один Ромун, Німець і Німка; я репрезентував український народ, а французький пані Бертран, властителька пансіону, і її молоденька доня Зузанна. Ми допивали всі разом вино зі склянок і робили похідки у французькій мові, які пані Бертран з вічливим усміхом справляла. Хитрий Грек, коли завважав, що карафка з виною пуста, вишуканою чим-нестю ставав ся налити з неї вина у склянку пані Бертран, звертаючи тим способом її увагу, що треба б карафку знов наповнити. Ми сміялися з його підступу і було нам дуже весело.

Тичасом я завважав, що мала Зузанна допитливо глянула на мене, а опісля підійшла до моєго крісла. З наразу її лиць із зміг догадати ся, що йде тут за якусь поважну річ, в якій засмінити мене хоче панна Зузанна по-такій перед рештою товариства.

Заки розповім, в чим було діло, мушу, з огляду на се, що мала Зузанна попри мою особу з героякою сего оповідання, сказати про неї кілька слів.

Коли ми перший раз побачились з панною Зузанною, вона сиділа власне над мацю Европи, старавчись відійти на її якусь державу. Так ось не тільки було за тему першої розмови. Вона просила показати собі на малій краї, котрого я приїхав, а опісля зачала розповісти мені, з яких то різних сторін загощують

люди до пансіону її мамуні; не було там тільки що ніколи Нерів, яких її мамуня не хотіла. З Українця, як показалось, я був перший.

Панну Зузанну інтересував однаке менше факт, що я Українець, як обставина, що я учитель. Вона, саме недавно, записавшись у ліцеї, вішла в стичність з учителями, які в її маленькій душі викликали холодний респект не без дрібної примішки страху. Сей респект переносила вона по трохи на мою особу, особливо коли я розівів її, що вчу також дівчатка в ліцеях у Австро-Угорщині (вона нагадувала мені собою все членурині дівчатка перемиського ліцею, з якими я мусив розпрощати ся, виїжджаючи за межами).

Я став для неї через те обектом студій, як виглядає професор в близька поза школою. І допити, чи я дуже "острій" для моїх учениць і учеників і чи мені їх не жаль, коли даю їм лиху ноту, мали тут жерело не менше, як її жадане, щоби я гуляв з нею вальса на коридорі перед обідом (в комнаті не було місця). Шо правда, респект маленької Зузанни для моєї особи змалів замість збільшили ся, коли Німка, що мешкала в тім самім пансіоні, сказала їй, що я приїхав до Франції вчити ся на "ченого", і що я "пишу книжки". Зузанна зачадала тоді від мене, щоби я показав їй те, що я написав, а коли я мусив вводити її жаданю, вона зовсім не скривала свого розчарування. Зузанна надяглась побачити оправлену, грубу книжку, а се були лише точеньки брошур.

Однаке в міру, як малів респект Зузанни для мене, збільшувався її наша приязнь. Вона звертала ся до мене за помічю, коли не могла порозуміти сего, що її французький професор говорив у школі про переломані світла в сочі;

приходила до мене хвалити ся своїми малюнками. Вона мала звичай завсіди, коли кухарка принесла з міста цибулю і дивогляди артішоти, укладати їх майстерно на тарілці і скорінько відрисовувати (в неї була великий талант до рисунків), а опісля показувала се не без гордості, питаючи: "Чи добре?" Та найліпших доказом значливості, яку я з'єднав собі з Зузанною, може послужити факт, що з появою всіх "пансіонерів" її мамуні вона мені напевно найменше разів показала язик (довгий і дуже острій) і один тільки раз щинула в руку, і то більше з загальню, так сказати-би, досади, як з анімобі, зверненою спеціально проти моєї особи.

Однаке що то було за діло, з яким звернула ся до мене Зузанна по вечорі? Присвітись побіч мене, вона тихо розповів мені, що в сусіднім кімнаті діяла нова програма і що вона мала б страшну охоту піти на неї подивитися, побоюється ся однаке, що коли попросить маму, щоби пішла з нею до кіна, то мама на певно не згодиться ся. Остаточний змисл її бесіди такий: я маю повернути її в сей спосіб, інече я хотів її у кіно і маю зробити проголошення, щоби цілій пансіон вибрав ся туди "in general"; треба однаке було повести діло конче так, щоби пані Бертран не відказала ся.

На мене прийшла важка дипломатична задача.

(Дальші буде.)

Стефан Балей.

Новий шеф південно-західних російських земельник видав приказ, щоб галицькі І Буковинські землініці лінії виділити в самостійну одиницю з управою шляхів в Чернівцях. На чолі землініці доріг Галичини І Буковини — як основі: «Кіевлянін» ч. 337 — став сим на чальник південно-західних зем. інж. Шуберський, а його помічником і першим заступником у праві галицько-буковинських зем. шляхів є інж. Кирилович, котрій на весь час неприсутності Шуберського в Чернівцях виконувати всі права начальника тих землініц.

Своїого часу згадували, що рос. правительство рішило си дозволити чортківським юдаївським виселенцям вертати до Галичини, але не до їх родинного містечка до Синтина. Київське товариство несено помочи юдаївським жертвам війни звернулося тепер — як оповішує «Кіев. Мисль» (ч. 334) — до Тячівського комітету з просям, щоб він дав там 4000 юдів яку поміч. Повновласник комітету заявив, що юдаївським виселенцям прийдеся сяйти пішки понад 90 км. по місцевостях, де немає ніяких осель. Особливо жахло випаде ся мандрівка для дітей. Кіївський відділ Тячівського комітету рішив асигнувати до рук Д. Янковського 500 рублів на уладжене харчової стачки або за роздачу грошей підмог. Мотиви наведені повновласником юдів комітету говорять страшною мовою про зруйноване українською Галичини московським нарадом.

На висіданні управи Тячівського комітету відчитав керманчик шкільної справи в заняті Галичині Д. Янковський реферат про відчинене в Галичині приют для 100 сиріт відкачів з південно-західно-українського району. Управа комітету рішила утворити в Залізничках відділ кіївської філії, який введе в життя та вести ме згаданий приют. Крім того рішено відкрити школу для дітей з навчанем «місцевими мовами». Яр В.Н.

У президента міністрів.

Українські представники.

Віден, 13 січня 1917.

Нині явилися у президента міністрів іменем «Української Парламентарної Репрезентації» Романчук, Петрушевич і Бачинський та член палати панів д-р проф. Горбачевський, щоби обговорити з правителством актуальні політичні питання а заразом представити потреби українського народу Галичини. Насамперед піднесено конечність скорого скликання Державної Ради а відтак обговорено справу відокремлення Галичини і представлено основу пильні в часті з війною звязані потреби українського народу: між іншими також справу основання від давні приреченого українського університету, увільнення митрополита Шептицького і положення відкачів та виселенців. Президент міністрів приняв піднесені бажання до відомості і прирік підлати як найскоріше основному розглядові передані Ім'ю пропамятні письма, признаючи поновно всі ті жертви, які пооніс український народ.

Важний розпорядок.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) «Wiener Zeitung» оповіщає щасливий розпорядок, яким зноситься перенесене компетенції політичної адміністрації на начальника відповідно до піддати на найвищого відповідника.

Унезалежнене Буковини від Галичини.

На цю тему містить «Reichspost» отсі уваги з буковинських кругів:

З приводу заповіді відокремлення Галичини треба вказати на те, що між Галичиною І Буковиною існували адміністративні звязки, які тепер повинні бути усунені. Так Буковина не має вищого краєвого суду, тільки належить до вищого краєвого суду у Львові. Се мусить бути змінено! Буковина мусить дістати свій власний вищий краєвий суд. Далі управа руху в Чернівцях підлягає дирекції землініц у Львові, на що Буковині вже здавна жаліли ся. Се так само мусить бути усунене. Нічо не стоїть на перешкоді, щоби черновецьку управу руху перемінити в окрему дирекцію землініц, особливо, що в сій справі має Буковина обигніти давнішіх міністрів землініц. Не можна називати вдоволячим також того, що Буковина належить до галицького Землеведення обезпечені робітників. В кінці треба звернути увагу на положеніє католицьких Німців Буковини, яких сі краю значно більше ніж католиків-Польських, а однакові досі не мають іменемінних священиків і не могли добити ся прилучення до віденської архієпископії. Для них треба би установити іменемін-

го генерального вікарія, залежного від віденської архієпископії. Сті ще деякі справи мусуть бути полагоджені перед переведенем відокремлення Галичини в дусі унезалежнення Буковини від Галичини і звязані є безпосередньо з Західною Австрією.

Політичний тестамент Франца Фердинанда.

Цісар Карло Його виноманцем.

Берлінська «Kreis-Zeitung» в статі про внутрішні відносини Австрії пише:

В розвитку політичних відносин в Австрії разом з новим цісарем проявляється ся рішуча воля І сильна діяльність. Деякі з заряджень, видані в останніх часах, були несподіванкою, якої не ждав навіть політичний світ. Однак розглядаючи докладно їх зарядження й іх причини, доходить ся до переконання, що в усім видно плянне змагання до означеної цілі немічним шляхом. Запорукою сього є в першій мірі вибір осіб, покликаних доси: Гр. Клям-Мартініца і гр. Церніна. Сі імена є в дійсності програмою. Однак ся програма не нинішня. Зародила ся вона бодай в часті ще за життя архікі Франца Фердинанда, а тепер зачинає здійснювати ся.

По смерті архікі Франца Фердинанда говорили, що він оставил написаний політичний тестамент. Чи ся правда, доси невідомо. Однак треба вважати певним, що цісар Карло I. зізнав про пляни свого стряя; а що годиз ся на них, се доказують його перші зарядження. Передовсім свідчить про ся вибір, політиків, яких цісар покликав на своїх дорадників. Гр. Клям-Мартініца і гр. Церніна і кн. Гогенльоге (в політичних кругах у Відні говорять, що кн. Гогенльоге має стати першим гофмайстром), се мужі довіри архікі Франца Фердинанда. Тому цісар Карло покликав їх для здійснення політичних ідей архікі Франца Фердинанда.

Що до програми, то загально можна сказати, що ходить тут о програмі австрійській, яка має з'єднати всі сили всіх народів і партій Австрії в користь австрійської державної ідеї. Ходить о сконсолідовані всіх елементів, які давніше, особливо в часі теперішньої війни доказали свою вірність державі і в яких добру волю та співідланс при будові нової Австрії не можна суміністи ся.

Парламент повинен і мусить вернути, однак мусить бути утворена запорука, що він буде хотіти і могти працювати. Така запорука мусить бути утворена в кождім випадку, хоч би по думші приповіді: «Quod tne dicatur a populo, fereatur sanus!» Недостача сього була власне головною помилкою політики Керберса.

Австрія має бути внутрішно відмолоджена. Щоби ся могло стати ся без австрійських Німців або проти них, се виключене. Не ходить тут о винагороді за вірність, виявлену державі і припечатану гекатомбами жертв, тільки о виказані того, що зрештою в часі війни виразно виявило ся, що життєві інтереси держави покривають ся з інтересами німецького народу в Австрії.

Італійська флота готовить ся.

БЕРЛІН. (Прив. тел.) «Lokalanzeiger» доносить на основі певних інформацій, що в італійських пристанях на Адрійському морі кипить від надзвичайних приготовлень флоти, з яких можна догадувати ся, що в найближчім часі з Італії на інші босвища або з інших фронтів до Італії відійдуть великі транспорти військ. В Барі дожидають приїзу англійської моряцької комісії, які проводить адмірал Thynby. Він має керувати наміреною акцією. Також доносять про громаджене в адрійських пристанях перевозових кораблів про пересунене військ в краю. В Римі сподіються ся, що Італія возьмете тепер більшу участь в балканській війні. Особи, які стоять близько Соніні, кажуть, що Лойдovi Джорджови повело ся переконати італійське правительство про те, що тільки сильна співучасть Італії в загаданій війні відпомінені успіхи є що понехане солунської експедиції передовсім було бы шкідне для Італії.

Отворене польської Ради державної.

ВАРШАВА. (Ткб.) Дия 14, січня в полуночі в колюмновій сали королівського замку довершив німецький генерал-губернатор Бевелср і австро-угорський генерал-губернатор Кук при співучасті представників військових і цивільних властів отворення польської державної Ради.

Бой під Кут-ель Амара.

ЦАРГОРОД (Ткб). Головна квартира з головою діяльністю артилерії і боротьби стеж. На передній фронті відперли ми російську компанію і увійшли до Раат. На інших фронтах не стало нічого важкого.

Галичина не буде під час війни відокремлення.

«Oester. Morgenzeitg.» доносить: На всіх діяльністях конференціях з провідниками цієї президент міністр завважує, що справа відокремлення Галичини не може бути рішена під час війни. Про виключене галицьких послів в парламенті міротадні круги думлють, що воно є неможливе, бо сі посли так само, як посли всіх інших країв держави, є вибрані на основі виборчого закону і їх мандат є важливий аж до кінця теперішнього законодавчого періоду. Нікто не може ім відмовити права, на основі мандату брати участь в нарадах парламенту.

Про сю саму справу дієтас «Gaz. Wiecz.» від віденського кореспондента відомість, що відомість, відомість Німці на конференціях, дуже рішуче обстають при домаганю відокремлення. як зачувати, є готові до далеких уступок. З другої сторони гр. Клям-Мартініци відомі, що відомість Галичини не дасть тепер перевести ся з дня на день. Отже здається, що галицькі посли остануть поки що в парламент і то навіть тоді, коли-би перед сесією появив ся цісарський патент з заповідю відокремлення Галичини.

Дорога до міра є не замкнена.

ФРАНКФОРТ и. Меном (Ткб). «Frankfurter Zeitung» доносить в Нью-Йорку під датою 13 січня: «Evening Post» довідує ся з добре поінформованої сторони, що в міротадніх кругах переважає погляд, щоnota з відповідю авантту до президента Вільсона не замикає єще дороги до дальших мирових можливостей. Президент подасть ту ноту урядово до відома Німеччини і дожидася опісля дальнього предложення Німеччини.

Від'їзд нейтральних послів з Букарешту.

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). Нейтральні правительства, які мають своїх представників в Букарешті, візвано, щоби їх відкликали, тому що після від'їду румунського правительства, добуття кріпості і заведення військової управи слов'янським дипломатичною служби нейтральних послами стало алишне. Нейтральні посли від'їхали з Букарешту дия 13. с. м. окремим поїздом. Розівана неприятельською пресою вістка, немов нейтральних послів прогано в Букарешту, і коментарі до тієї вістки лишені яскравої основи.

На волинські школи.

«Піતома система».

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх поїді тим дорожжі і важливіші для української справи, конечні як найскоріші і найобильніші жертви.

Оисип Володимир Партика з К. Наталієм Стефановичем в Добрянках к. Щирця, Омою Баричківно в Щирці, о. Стефана Фіті в Водії, Задеревецькій, Василя Калиніка в Андрихові, Омеляна Сеника в Жабчу. — Коломийців із Евгенієм 2 К.: Лесю Мащаківну, Кормічі, Рудою Турянською Гінда, Галю Поліпівну Львів, Стефану Соломінською, авдітора Feldron 334, Володимира Чайківського, проф. гінн. Санок. — Антін Ульянський з Жовкви 50 К.: о. д. Угриска, пароха в Скваріві пов. Жовква, о. Тодорова, пароха з Глинська, пов. Жовква, п. Савічівська, дір. Союза кредитового Львів, М. Янкова, учит. гімн. Львів, Е. Нагірного, урядника «Народної Торговлі» Львів. — о. Іван Кричак з Волоши 5 К (Дн.); о. Григорій Ковча з Тинів, о. Петра Войтовича з Грушової, Григорій Кричук ур. зел. зі Більова і Ірену Стєцівці з Липині. — Ярослав Герасимович, п. к. лісничий Камінка, п. Скола 20 К. — о. Іван Руда вільський 10 К (Дн.); о. Василь Мациорака, п. юх. Східниці, о. Петра Сміка завідателя па. ох. в Кропивнику нов., Ольгу Яремчаківну, учительку в Жукотіні і Іваною Хаджайову, учительку в Вовчому гор. коло Турки. — Голова Корнелія 25 К (Дн.); Вл. пп.: Меліанію Пелешукову з Лисячич, Ольгу Щербаківову з Івано-

весь, Любу Шпитківну з Волиневт, Ольгу Стасінну з Жидачеви, Йосифа Нарольського з Волині гіддолівської. — Марія Охримович 10 К. (Дн.): Геню Осацову в Варанчуках, Дзюю Гасюкову у Львові, Марійку Галькевич з Рожанки вінжої, Петра Песцьоровського п. к. інспектора поштов. у Львові. — Царія Бандівська Львів зложила в Дністру на Волинські школи 5 К. — Коритовський Тарас, одн. охотник, Сянки 20 К (Дн.): п. Асю Лещинську у Львові, Галю Косак тепер в Хощени, Валерію Тимків у Гримоні середнім, о. Василя Дуду пароха у Вільхіві, дра Василя Стасюка у Львові. — Коритовська Стефа 20 К (Дн.): о. Тимкова Івана з Гримонів середнім, надп. авт. Соломіяного Стефана в Сиготі, надп. Гарасевича Михайла, Чорніту Михайла з Калуша та одн. охот. Коритовського Тараса з Сянок. — Марта Дудкевичівна уч. VII. кл. гім. ССВ. 5 К. тов. Олю Слінську, Нелю Підгородецьку уч. VII. кл. Володимира Муромича, Степана Нагроцького, Івана Венгльовського, всі УСС. — о. Евген Дудкевич 10 К.: о. Николая Івановського, Василя Ісика з Модриці, Сбл. Івана Дудкевича, судію Сафата Рубіновича Рудно. — Д-р Володимир Затайкевич 10 К (Дн.): п. Г. Левчакову, пл. Михайла Кебузинського, Ізидора Білинського, Івана Бориса в Перемишлі і п. Стефана Турину, надіжинера в Стрию. — Антін Копровський д-ра Андр. Чайковського, о. Юліана Татоміра, Теофіля Ясеницького в Самборі. Вп. Реваковичеву дожовничу в Стрию, Ярослава Кисилевського дир. Нар. Торг. в Стрию. — Сенишин Роман, Feidr. 611, Ярослава Левицького інж. Львів, пор. Гамерського Feidr. 372, пор. Гнатковського Feidr. 611, пор. Костильчука Feidr. 286 і пор. Довбенка тепер Львів. — Стефанович Гануся, Львів; Ірену Каравонич зі Львова, Любку Каравонич зі Стоянова, д-ра Івана Стефановича Feidpost 37, Омеляна Рудницького Feidpost 380, д-ра Максима Музукі к. к. deta. I. Epidemic laborat № 2 des 1. A. K. (A. Abt.). — Шкортко Олекс, в Любомлі 10 К: фельд. 58 п. п. Пушкара, Катрич Ник, Кочкодана, Кричун Он., Ясінського Юр. всіх у Любомлі. — о. Сапрука Гр. 10 кор: Іоанна Сальца, Дмитра Ганущака, Михайла Кропивича. — Адріяновичева Емілія 5 К (Дн.): Стефаніо Адріяновичеву в Деревні, Стефаніо Шумську в Стрілках, Катрю Бахівську в Тустановичах, Марію Попель в Дрогобичі і Ану Ковальську, учительку в Волянці. — Константин Хорка в І. Оденберг 1 3 К.: Олекстара Хоркавого Ldm. Elapp. Van 304 з Михайла Хоркавого уряди. в Бориславі. — о. Хруш Григорій в Бутині 10 К в "Ділі": о. Петра Подлящеського з Гладишова, Івана Грабара студ. прав у Львові, о. Олексу Коляиковського з Батитич, о. Прокопа Тиса і о. Емілію Трешневського з Хорброва. Морозівна Ярослава 5 К: Марію Фуртаківну з Тростяця п. Долина, Володимиру Фіраківну з Ріпнова п. Миліти новий, Дзюю Грехівну Сянік, Тадея Зубеліка, кадет при 10 полку Сянік і Михайла Біляє УСС. — Моро зівна Яр. 10 К: П. Петронело Нагіновську учительку в Могнатім п. Сможе, Ярославу Несторовичеву з Перемишля, Болеслава Шулякевича суд. пов. Сянік, Івана Макара, хорунжого при 10 полку полева поча 433 і Теодора Мрочка УСС. — Яворська Зона 3 К: Зосю Зашицьку Перемиль, четара УСС. Гриця Трух, читара УСС. Михаїло Гнатюка, богослови Івана Фіцловича Тучапи, богослов. Петра Томчука Ступниця. — о. Яків Яхно (Дністер) 10 К: 1) о. Антона Миколаєвича в Підбужі, 2) о. Кишика Степана в Опаці, 3) о. Козановича Анатолія в Бистриці, 4) о. Михайла Мроздовського в Сторонній і 5) о. Івана Валюха в Ластівках. — П. Евстахія Яхнота 5 К: 1) п. Ольгу Валюхову в Ластівках, 2) п. Кишику в Опаці, 3) п. Густаву Гарбовську в Свиднику, 4) п. Марію Миколаєвичеву в Підбужі і 5) Марію Козаневичеву в Бистриці. — Вілодзьо Яхно 2 К: 1) дідуня Каюнського Осіма, 2) п. Татомірівну Маню в Опаці, 3) о. Федя Німіловича в Заліткі в Мединичах і вуйків 4) Юліана Каюнського в Ярославі і 5) Імка Василя в Шодричи. — Процівна Гмін 10 К: Кароліну Назроцьку, Осипу Ланчинську, Олександру Березу, Софію Ліхновську, учит. в Гмінд, і Франца Міончінського, учит., Engelberg bei Freidehal Schlesien. — Анна Боберська з Ваньович посилася 50 К (п'ятдесят корон): п. Юлію Рабій зі Самбора, п. Гординську, жену о. Дмитра з Кільчич, п. Броніславу Сабарій з Кобла, о. св. Івана Татомира з Черхави і п. Софію Віткі з Торганович. — Дубіві Стефанія 10 К: о. Николая Гарбовського, пароха в Свиднику, о. Василя Машорака, пароха в Східниці, Вп. Ану Попельову, жену катех. в Дрогобичі, п. Славу Хоминішину, уч. в Прусах, п. Галю Чижовичеву, учит. в Лужку дол., Олександер Тимкевич, начальник суду в Гачичі (Дністер) 25 К, п. Михайла Яшків, судового радника у Львові, Володимира Даниловича, старшого технічного контролюра в Рашеві. Ярослава

Пачовського, судію в Жовкві, о. Теодора Банаха, пароха в Глинську і о. Юрія Боднара, завідителя в Монастирі.

Жертви просить ся посыпати до кred. тов. "Дністер" (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи коротко адміністрацію "Діла" і викликаних.

НОВИНКИ.

Львів, 15 січня 1917.

— Зміна границь північної ширшої воєнної області. "Wiener Zeitung" оголошує: Начальна команда армії на підставі §. I. уст. 1. розпорядку цілого міністерства з 3. серпня 1915. Вд. ч. 241, змінюючи лотеперішні розграничения, визначила границі північної мирної воєнної області так, що політичні повіти Більськ, Фрайштадт, Фредек і Тешен на Шлеску і політичний повіт Моравська Острава в Моравії вилучила з ширшої воєнної області з важливістю від 15. січня 1917. Від того дня північна ширша область обімкнула Західну Галичину і з Східною Галичиною західну частину краю включно з політичними повітами Турка, Дрогобич, Львів і Жовква, як також частину повіту Сокаль на захід від Буга і самою громадою Сокalem.

— Смерть генералово: Ольги Рімль фон Альтроценбург. Жінка команданта м. Львова генералово Ольга Рімль фон Альтроценбург померла сеюночи. Похорон буде в середу, 17. с. м. Важко діткісному Мужеві нехай хоч частинною розрадою в його горю буде співчуття цілого міста, в якім він на становищі команданта вспів здобути собі загальнє признане й симпатії. До сього співчуття прилучається ся І наша редакція.

— Підвищене залізничних тарифів. "Wiener Zeitung" оголошує цісарський розпорядок про податкові і тарифові зарядження в залізничні русі з приходу окремих відносин, витворених війною. Розпорядок заводить 15-процентовий податок товаровий при цінах транспорту, дальнє підвищене податку від блітів іди для головних залізниць від 12 до 20%, а для локальних від 6 до 10% і податок від пакетів в тім самім вімірі що від блітів. Особові тарифи мають бути пересічно підвищені о 30% разом з підвищеним блітovim податком. В товаровім обороті намірене є заведене т. зг. воснисто додатку, який разом з 15% податком товаровим внесе на державних залізницях 30% дотеперішньої шини перевозу. Розпорядок буде обов'язувати від 1. лютого с. р. Річна підвишка доходу для державного скарбу з того жерела має вносити 300 міліонів корон.

— Новий розпорядок в справі товщин. Вістник державних законів оповіщає розпорядок уряду для виживлення населення в справі доставки масла і товщу для загальної авровізациї. З однієї сторони мають бути визначені контингенти для поодиноких корониних країв, з другої змонтованім вакупна надвишки понад той контингент має добути ся потрібніше припаси. Обов'язок віддання зернового товщу накладається на кожного, хто бе безгроги, отже і на того, хто їх бе в домі або в конечності. При визначенні скількості буде ся при маслі і при товщах уважати на потреби властителя. Уряд для виживлення може постанови згаданого розпорядку поширити також на смалець і сир.

— Поверх пітера мієна карен! Нам пишуть: На четверту і п'яту позичку субскрибували українські громади Яворівщини поверх 1½ міліона корон.

— Для публичних справ. З Відня пишуть нам: З днем 15. січня отворено канцелярію "Народної Оборони" і перм. комісії для виселенців при улици Wien VIII. Buchfeldgasse 6 Thür 4, до котрої пересилати належать всі письма для Української Парламентарної Репрезентації і її комісії для виселенців. Всіх виселенців, передбуваючих в Галичині, просить ся як найскоріше зголосити ся ціли доповнення списів. Для улекшення діловодства мають відкочі і виселенці, передбуваючі в західній Австрії відносити ся в тих справах до Укр. Запомогового Комітету Wien VI. Strozzigasse 32.—За канцелярію "Народної Оборони" і комісії для виселенців.

— Красний Союз господарсько торговельних Сліваків у Львові, вул. Зіморовича ч. 20, є на підставі розпорядку ц. к. міністерства рільництва ч. 54570 членом Всесвітнього Союза для торговлі насінням конюшини і одержав через се право купувати і продавати конюшину. До тепер не є відомо, котрі є інституції стали членами того Союзу, однак є певно, що торговля конюшеною буде обмежена лише на кілька красивих фірм.

— Українські дівчата в Різдвянах пов. Рогатин (а іменно: Анастазія Андріїв, Олена Казимирів, Анна Казимирів, Анастасія Шанів, Софія Корчинська, Юліанна Корчинська та Ганінна Серновська) заколядували 216 корон на дохід для

ранених і інвалідів українського легіону (полку УСС.) Гроші вислано на руки Адміністрації "Діла".

— Порядок Богослужень в греко-кат. Центральні Церкви св. ВМ. Варвари в Дні. Дні 18. н. ст. січня 1917. четвер: "Навечір" Шедрій Вечір, о год. 8. рано Часи Царські і Обдинські, о год. пів до 10 Вечірна зі Службою св. Василія Великого, о год. пів до 11, освячені Води в церкві, о год. 6. Повечері велике в Літисю і Коляди. П'ятниця дні 19. св. Богоявленіє Господнє, почавши від год. пів до 7. рано, читані Служби, о год. 10. торжественна співана Служба, о год. пів до 12. торжественне освячені Води на площі перед церквою, при військовій асистенції, о год. 4. Вечірня, Проповідь, Супліяція і Коляди.

— З університету. В суботу 13. с. м. відбула ся в львівському університеті промоція п. Андрія Стронницького з Желдя, повіт Жовква, на доктора права.

— Треті Загальні Збори шкільного Кружка ім. Т. Шевченка на стрійській ділянці у Львові відбудуться в суботу дні 20. січня 1917 р. о год. 6. вечором в школі при вул. Можнацького ч. 12. І. поверх. До численної участі запрошує Старшина.

ЗОВІСТКИ.

— Засідане виділу тов. „Жіноча Громада“ відбудеться в середу 17. с. м. о год. 5 поп. в львівському товаристві Педагогічного, вул. Можнацького ч. 12.

— Члени таєв. пань під покр. Преч. Діви, котрі хотять взяти участь в Йорданськім торжестві, зволять ласково прийти до Захоронки в середу о 5 год. по відзнаку і близьші пояснення.

ПОМЕРЛИ.

Анастазія Кохановська, жена радника Івана Кохановського, начальника суду в Кракові, бувшого посла соймового яворівського повіту, померла дні 4. с. м. в Перемишлі. З покійною війшла до гробу ідеяна жінка. По прибутию до Краківського в 1906 р. паністі Кохановських, присвядила ся Краковеччині до інтензивного народного життя, центром котрого був іх дім. Завдяки трудам покійної повстала в Кракові "Жіноча Громада", котра гуртує в собі українське жіночтво, організує шкolu жіночих робіт, дає ряд відчitiv, представлень, концертів і фестивалів, збирюючи фонди на заторонку. Душою сего руху була покійна, тому втрати сей ідеї трудівниці є велими діймаючою не тільки для родини, але і для цілого повіту. В. п. п.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ.

з дні 17. січня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

На схід від Вадені відперли турецькі війска наступ Росіян. Поза тим з приводу невогоди не було на румунській низні ніякої значіншої боєвої діяльності. На південний захід від Герестрау батальон генерала Гольдбаха добули вчера неснадійним приступом гору 704. В області Тельгікі успішні підприяття німецьких військ, які завдали неприятелеві важкі втрати. З області дальше на північ нема нічого до оголошення.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Спокій.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Дня 11. січня заатакували частини трьох французьких полків австро угорські становища на південній краю озера Охіда. Французький наступ відперто, в чим брали участь відділи австро-угорські і болгарські, наступаючи по східній стороні озера. Вчера рано перейшли наші війська до противнаступу і відкинули неприятеля поза Чераву.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гефер.

з дні 14. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Крім живішого атлантирського огня воєнних берегах Сомми в цілому фронт при снігу і дощах тільки мало бояла діяльність. Протягом 14 днів відперто на кількох місцях наступи неприємельських стеж.

